

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti i svrhovitosti prilikom određivanja visine osnovnog iznosa sankcije.
 - U tom se pogledu navodi da je u pobijanoj odluci za izračun osnovnog iznosa novčane kazne uzeta u obzir vrijednost prodaja koja je ostvarena u posljednjoj godini sudjelovanja u povredi, iako takva vrijednost nema uporišta u stvarnoj tržišnoj snazi tužitelja i drugih stranaka postupka.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 23. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003.
 - U tom se pogledu ističe da je vrijednost koju je Komisija uzela u obzir za izračun gornje granice od 10 % iz članka 23. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 očito pogrešna, s obzirom na to da je prilikom izračuna te veličine:
 - uključen cjelokupni prihod Grupe CCPL, iako Komisija nije uopće dokazala tzv. *parental liability* matičnog društva Grupe,
 - uključen prihod koji su ostvarili subjekti koji u vrijeme donošenja odluke nisu više bili članovi Grupe CCPL, te
 - nisu uzete u obzir neke posebne okolnosti sastava prihoda koji je pripisan Grupi CCPL.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti i jednakog postupanja prilikom utvrđenja težine sankcije.
 - U tom se pogledu ističe da u pobijanoj odluci nije uopće uzeta u obzir teška kriza u kojoj se nalazi ambalažni sektor, te je novčana kazna koja je izrečena tužiteljima očito i neopravdano neproporcionalna u odnosu na one koje su izrečene drugim strankama.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da je Europska komisija povrijedila obvezu obrazlaganja iz članka 296. UFEU-a, jer je samo djelomično uzela u obzir elemente koji se odnose na pomanjkanje platežne sposobnosti Grupe CCPL.
 - U pobijanoj se odluci, iako se priznaje vrlo teška kriza u kojoj se nalaze tužitelji, prilikom stupnjevanja sankcije o tome nije vodilo dovoljno računa.

Tužba podnesena 10. rujna 2015. – Italmobiliare i dr. protiv Komisije

(Predmet T-523/15)

(2015/C 354/64)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Italmobiliare SpA (Milano, Italija), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Italija), Sirap France SAS (Noves, Francuska), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Austrija), Petruzalek kft (Budimpešta, Mađarska), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovačka), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Češka Republika) (zastupnici: M. Siragusa, odvjetnik, F. Moretti, odvjetnik, A. Bardanzellu, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- kao glavni zahtjev, odredi po službenoj dužnosti gospodarsko vještačenje slučaja;

- poništi odluku u dijelu u kojem je u odnosu na društvo Linpac određeno oslobađanje od sankcije na temelju Obavijesti Komisije o oslobađanju od novčanih kazni i smanjenju njihovog iznosa u predmetima koji se odnose na zabranjene sporazume (Obavijest);
- poništi odluku u dijelu u kojem su društvu Italmobiliare također stavljene na teret sankcionirane radnje, osuđujući ga na solidarno plaćanje novčane kazne;
- smanji visinu izrečenih novčanih kazni;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je usmjerena protiv iste odluke koja se pobija u predmetu T-522/15, CCPL i dr./Komisija.

U potporu svoje tužbe, tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda Obavijesti i načela jednakog postupanja, jer je Komisija u odnosu na društvo Linpac odredila oslobađanje od sankcije, iako nisu bile ispunjene pretpostavke predviđene u istoj Obavijesti.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 101. UFEU-a, načela pravne sigurnosti, individualizacije kazni i presumpcije nedužnosti iz članka 6. stavka 2. i članka 7. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava (Konvencija) i članka 48. i 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja iz Nice), temeljnog prava na vlasništvo iz članka 1. Protokola Konvenciji, članka 14. Konvencije te članka 17. i 21. Povelje iz Nice, kao i povreda načela nediskriminacije i jednakog postupanja, jer je Komisija pogrešno odredila da je društvo Italmobiliare, kao matično društvo, solidarno odgovorno za radnje koje su počinile društva pod nadzorom.
3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 101. UFEU-a, članka 23. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L1, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.) (Smjernice) te načela proporcionalnosti i jednakog postupanja u odnosu na utvrđivanje slijedećih elemenata/parametara za izračun sankcija: (i) vrijednost prodaje, (ii) iznos zbog težine djela, (iii) *entry fee*, (iv) usklađivanje osnovnog iznosa (posebno, neuzimanje u obzir krize sektora), (v) gornja granica iz članka 23. stavka 2. Uredbe br. 1/2003 i (vi) nedovoljno smanjenje sankcija s obzirom na dugotrajnost postupka, kao i, konačno, povreda članka 101. UFEU-a, Smjernica i obveze obrazlaganja u odnosu na neprihvatanje zahtjeva za primjenu članka 35. navedenih smjernica.
4. Četvrti tužbeni razlog: tužitelji zahtijevaju da, na temelju članka 31. Uredbe br. 1/2003, Opći sud Europske unije donese meritornu odluku neograničene nadležnosti, te da, u slučaju da ne prihvati gornje tužbene razloge, vlastitom ocjenom zamijeni ocjenu Komisije i, u svakom slučaju, smanji ukupnost novčanih kazni koje su izrečene odlukom.